

ΕΤΟΣ 56ον

6 Ιουλίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 27 (2875)

«ΜΗ ΜΕΡΙΜΝΑΤΕ...»

Η σημερινή περικοπή είναι τμῆμα τῆς ἐπί τοῦ Ὁρους ὄμιλίας τοῦ Κυρίου καί ἀναπτύσσει σ' αὐτή τρία θέματα· ἀρχικά τὸ θέμα τοῦ ὄφθαλμοῦ καὶ τῆς ἐσωτερικῆς πνευματικῆς ὅρασης, ἐπειτα τὴν πατρεία τοῦ χρήματος καὶ τέλος τὴ βιοτική μέριμνα, πού είναι ὅχι μόνο ὀλιγοπιστία καὶ ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης στὴ θεία πρόνοια, ἀλλὰ καὶ εἰδωλολατρία, δηλαδή ρίζα ὅλων τῶν κακῶν. Ἐπιλέγουμε καὶ ἀναπτύσσουμε τὸ τρίτο, χωρίς νά σημαίνει πώς καί τά ἀλλα δύο δέν είναι ἐνδιαφέροντα.

Τό «μη μεριμνᾶτε» δέν σημαίνει νά είσαστε ἀμελεῖς ἢ ὀκνηροί, ἀλλά νά ἔχετε ἐμπιστοσύνη στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Τί είναι ὅμως ἡ θεία πρόνοια;

Η ἄγρυπνη φροντίδα τοῦ Θεοῦ

Ο Θεός δέν είναι μόνο Δημιουργός, ἀλλά καὶ Προνοητής! Ἀπό τή μέρα τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου καὶ τῆς πλάσης τοῦ ἀνθρώπου, ἔνα ἄγρυπνο μάτι, τό μάτι τοῦ Θεοῦ, φροντίζει καὶ συντηρεῖ τόν κόσμο. Κατά τόν ἄγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο αὐτή ἡ φροντίδα καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά τά δημιουργήματά Του είναι ἡ θεία πρόνοια! Ὅπως ἦταν ἀδύνατη χωρίς τόν Θεό ἡ δημιουργία τοῦ κόσμου, ἔτσι χωρίς Ἐκεῖνον είναι ἀδύνατη καὶ ἡ παραμονή του στή ζωή. Ἐκεῖνος «ἀνατέλλει τόν ἥπιο του γιά τούς κακούς καὶ καλούς καὶ στέλνει τή βροχή σέ δικαίους καὶ ἀδίκους» (Ματθ. 5,45).

Ο Θεός ἐπίσης ἔθεσε στόν ἀνθρωπο τόν φυσικό νόμο, τόν νόμο τῆς συνείδησης, γιά νά ξεχωρίζει τί είναι καλό καὶ τί κακό. Κι ἂν ἀπατηθεῖ ἢ ὅχι ἀπό τόν διάβολο είναι ὁ ἔδιος ὁ ἀνθρωπος προσωπικά ὑπεύθυνος, ὑπογραμμίζει ὁ ἄγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Ο Θεός προνοεῖ γιά ὅλα καὶ κατευθύνει τή ζωή τοῦ κάθε ἀνθρώπου, χωρίς βέβαια νά τοῦ στερεῖ τό θεόσδοτο δῶρο τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ८' 22-33)

Φροντίδα γιά τήν ψυχή

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὄφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὄφθαλμός σου ἀπλοῦς ἦ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται. Ἐὰν δὲ ὁ ὄφθαλμός σου πονηρός ἦ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται· εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἔστι, τὸ σκότος πόσσον; Οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἔνα μισθίσει, καὶ τὸν ἔτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἔτερου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ· Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ τί πίτε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐρανίος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἥλικιαν αὐτοῦ πῆχυν ἔνα; Καὶ περὶ ἐνδύματος, τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πᾶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, οὐ Θεός οὗτος ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγότιστοι; Μή οὖν μεριμνήσητε, λέγοντες, τί φάγωμεν; ἢ τί πίωμεν; ἢ τί περιβαλώμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐρανίος, ὅτι χρήζετε τούτων ἀπάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

‘Ο Θεός μᾶς ἔπιλασε, μᾶς φροντίζει καί μᾶς ἀγαπᾷ, πέει ὁ ἄγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Καί μέσα στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ βλέπει ὁ ἄγιος Πατέρας καί τή δημιουργική πράξη Του καί τήν πρόνοιά Του γιά τόν ἀνθρωπο καί τόν κόσμο γενικότερα. ’Ετσι χωρίς τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ εἶναι μάταιεις οἱ ἀνθρώπινες προσπάθειες καί μέριμνες. Γι’ αὐτό πίστη στόν Θεό σημαίνει καί

Πίστη στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ

‘Η Ἅγια Γραφή μαρτυρεῖ καί ιστορεῖ τό ἔργο τοῦ Θεοῦ γιά χάρη τοῦ ἀνθρώπου· γι’ αὐτό πίστη στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ σημαίνει κυρίως πίστη στόν Θεό (Ρωμ. 8,28 κ. ἔξ. καὶ 35-39· Φιλιπ. 2,13). Ἐμπιστοσύνη καί ἄνοιγμα τοῦ ἀνθρώπου στό σχέδιο τῆς ἀγάπης Του, πιστότητα χωρίς ὄρους ἢ ὄρια. ’Ετσι οὕτε πίγιο οὔτε ποιλύ ἡ θεία πρόνοια γιά τόν ἀνθρωπο ἐντάσσεται στόν χῶρο τοῦ «μυστηρίου», πού κορυφώνεται μέ τήν Ἐνανθρώπηση τοῦ Υιοῦ, ἔνα ἀνεξιχνίαστο γιά τόν ἀνθρωπο μυστήριο. «Πόσο ἀνεξερεύνητε εἶναι οἱ ἀποφάσεις Του καί ἀνεξιχνίαστα τά σχέδιά Του! ”Ολία ὑπάρχουν ἀπό Αὐτόν καί μέσω Αὐτοῦ, κι Αὐτόν ἔχουν σκοπό τους», γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Ἐβρ. 11, 33. 36).

‘Η πίστη στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἀποβαίνει καθαρά προσωπική ὑπόθεση τοῦ κάθε ἀνθρώπου καί ἀνάποιγη μέ τό «μέτρο» τῆς ἀφοσίωσής του στό πρό-

Μετάφραση της Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος· «Τό λυχνάρι τοῦ σώματος εἶναι τὸ μάτι. Ἐάν τοῦ μάτι σου εἶναι ύγιες, ὅλον σου τὸ σῶμα θά εἶναι φωτεινόν. Ἐάν δὲ τὸ μάτι σου ἀσθενῆ, τότε ὅλον τὸ σῶμά σου θά εἶναι σκοτεινόν. Ἀλλ' ἐάν τὸ ἑσωτερικόν σου φῶς εἶναι σκοτάδι, πόσον μεγάλο εἶναι τὸ σκοτάδι. Κανεὶς δέν μπορεῖ νά δουλεύῃ δύο κυρίους, διότι ἢ τὸν ἔνα θά μισήσῃ καὶ τὸν ἄλλον θά ἀγαπήσῃ, ἢ εἰς τὸν ἔνα θά προσκολληθῇ καὶ τὸν ἄλλον θά καταφρονήσῃ. Δέν μπορεῖτε νά δουλεύετε τὸν Θεόν καὶ τὸν μαμωνᾶν. Διά τοῦτο σᾶς λέγω, Μή μεριμνᾶτε διά τὴν ζωὴν σας τί θά φάγετε ἢ τί θά πιπτεῖ, οὔτε διά τὸ σῶμά σας τί θά φορέσετε. Δέν ἀξίζει ἡ ζωὴ περισσότερον ἀπό τὴν τροφήν καὶ τὸ σῶμα ἀπό τὸ ἔνδυμα; Κυπτάξετε τὰ πιπνά τοῦ οὐρανοῦ, οὔτε σπείρουν οὔτε θερίζουν οὔτε ἀποθηκεύουν, καὶ ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος τὰ τρέφει. Δέν ἔχετε σεῖς μεγαλύτερην ἀξίαν ἀπό αὐτά; Ποιός δέ ἀπό σᾶς, δύον καὶ ἄν φροντίσῃ, μπορεῖ νά προσθέσῃ εἰς τὸ ἀνάστημά του ἔνα πῆχυν; Καί γιατί μεριμνᾶτε γιά ἔνδυματα; Παρατηρήσατε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, πού σήμερα ὑπάρχει καὶ αὔριον τὸ ρίχνουν εἰς τὸν φοῦρνον, ὁ Θεός τοῦ ντύνει, τόσον ὥραια, πόσον περισσότερον ἐστᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μή μεριμνᾶτε λοιπόν καὶ μή λέγετε “Τί θά φάμε” ἢ “τί θά πιούμε” ἢ “τί θά ἐνδυθούμε”;” Διότι ὅλα αὐτά τὰ ἐπιδιώκουν οἱ ἔθνικοί. Γνωρίζει ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος ὅτι ἔχετε ἀνάγκην ἀπ' ὅλα αὐτά. Ζητάτε πρῶτα τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην του καὶ τότε ὅλα αὐτά θά σᾶς χορηγηθοῦν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα,
Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

σωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ὄποίου συνεργός «εἰς ὑπακοήν πίστεως» (Ρωμ. 1,5) γίνεται ὁ ἀνθρωπος.

Θεία πρόνοια καὶ ἀνθρώπινη ἐπευθερία

Αὐτές οι δύο ἔννοιες εἶναι ταυτόσημες καὶ ἀληθησυμπληρούμενες. Τίποτε τυχαίο δέν γίνεται στόν κόσμο· κι αὐτό τὸ κακό ἀκόμα σέ τελική ἔκβασιν ἔχει τὴ θέση του στό σχέδιο τῆς σωτηρίας, ὑπογραμμίζει ὁ ἄγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Παράδειγμα: Ἡ ιστορία τοῦ Ἰωάνθρωπου ηθούθηκε ἀπό τὰ ἀδέλφια του, γιά νά γλιτώσει τὸν λαό ὁλόκληρο καὶ τούς ἴδιους φυσικά ἀπό τὴν πείνα (Γεν. 45,8· 50, 20).

Ο Θεός εἶναι ὁ Πατέρας ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Οι ἀνθρωποι πρέπει νά ἔχουν ἐμπιστοσύνη στόν Θεό-Πατέρα τους, ὅπως τὰ παιδιά στούς γονεῖς τους (Ματθ. 7,9-11). Δηλαδή νά μή μεριμνοῦν γιά τό αὔριο κι οὔτε νά ἀνησυχοῦν γιά τὴ ζωὴ τους, γιατί ὁ Θεός γνωρίζει τί τούς χρειάζεται ἢ τί τούς συμβαίνει σύμφωνα μέ τὴ σημερινή περικοπή. Αὐτό δέν σημαίνει πώς ὁ Θεός καλεῖ τὸν

6 Ιουλίου 2008: KYPIAKH Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
 Σισών όσιου τοῦ μεγάλου († 429), Λουκίας μάρτυρος († 301),
 'Απολλωνίου, Ἐπιμάχου, Ἀλεξανδρίων μαρτύρων
 Ὁχος: β' – Ἐωθινόν: Γ' – Ἀπόστολος: Ρωμ. ε' 1-10 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ζ' 22-33.
 Η ΕΠΟΜΕΝΗ KYPIAKH: 13 Ιουλίου, Τῶν ἀγίων (630) θεοφόρων Πατέρων
 τῆς ἐν Χαλκιδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.
 Ἀπόστολος: Τίτ. γ' 8-15 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ε' 14-19.

ἄνθρωπο στήν ἀπραγμοσύνη ἢ τίνι ἀδιαφορίᾳ ἢ τίνι ἀχρήστευση τῆς δημιουργικότητάς του.

“Αν ὁ ἄνθρωπος ἀγαπᾷ τὸν Θεό, Ἐκεῖνος κάνει τὰ πάντα νά συντελοῦν στό καλό του (Ρωμ. 8,28), ἀρκεῖ νά μήν πνίγεται στήν ἀγωνιώδη καί ἀγχώδη φροντίδα γιά τό μέριθον. Ο Θεός δέν ἀποτρέπει ἀπό τήν προνοτικότητα, ἀλλά ἀπό τήν βασανιστική μέριμνα, πού ἀλλοτριώνει τόν ἄνθρωπο καί τόν διχάζει ἐσωτερικά· σάν τόν Ἰσραηλιτικό λἴα στήν ἔρημο πού δέν τοῦ ἀρκοῦσε ἡ οὐρανόσταση την καθημερινή τροφή, τό μάννα, ἀλλά ἥθελε καί ἀποθέματα (” Εξ. 16,20).

Εἴθε νά ἐμπιστευόμαστε ἀνεπιφύλακτα τή θεία πρόνοια. Ο Θεός εἶναι ὁ πραγματικός βοηθός μας κι ἐμεῖς συνεργοί Του. ” Οχι μέριμνα καί ἀπιστία, ἀλλά εύπορημένη καί τίμια ἐργασία, συνταιριασμένη μέ φλογερή πίστη νά εἶναι ἡ ζωή μας μέ τόν Χριστό, πού συνιστᾶ μιά ούσιαστική πρόγευση τῆς βασιλείας Του. Αμήν.

† A. X.

Από τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας Η ΖΥΜΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

‘Ομιλίες σέ Εὐαγγελικές περιοπές καί ἔօρτες,
 τοῦ Ἐπισκόπου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγέλου.

Παρακαλούθηστε στό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ
 Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή
 «Καλημέρα». Ἐνημερωτική ἐκπομπή μέ τόν Δημοσιογράφο
 Μάκη Παπαγεωργίου. Κάθε μέρα στίς 08:30.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαίο φύλλο ὁρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Ἱασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίοκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὅπο τῶν ἰερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

• Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' δύο τόν κόσμο μέσω Διαδίκτυου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οι «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm